

אמר להם הממונה פרק שלישי יומא לד.

מסורת הש"ס

(א) [פסחים נח: כחובות קז:]
 ב"ק קיא. ב"מ נה. ונחיש קג.
 מנחות מט. תמיד כח:.
 (ב) [פסחים נח:], (ג) כמ"א
 נספח: עולה (ד) [מ"ר רש"ש].

תורה אור השלם

ו. והאש על המזבח וחקר
בו לא חקבה ובער עליה
הכזן עצים בבקר בבקר
וערך עליה העלה והקטיר
עליה חלבי השלמים:

וַיִּקְרָא ה'

2. אֱלֹהִים מוֹעֵד יְיָ אִשׁוּר
תִּקְרָאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
לְהַקְרִיב אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה
וּמִנְחָה וְזֶבַח וְנִסְכִּים דְּבַר יוֹם
כִּי־יִקְרָא הַכֹּהֵן
3. בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וַיִּקְרָאוּ לְפָנֵי יְקֹוֹק הַמִּדְּבָר
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם: וַיִּקְרָא כֹה ה'

4. וְהִכְזֹּה הַמִּשְׁמִיחַ תַּחְתָּיו
מִכְּבוֹד עֲשֵׂה אֹתָהּ חֵק עוֹלָם
לֵאמֹר כָּלִיל הַקִּטְרִי:

ויקרא ו טו
5 והיתה לאהרן ולבניו
ואכלו במקום קדש כי
קדש קדשים הוא לו מאשי
ה חק עולם: ויקרא ב ד ט
6 ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים כמנחת
תשק ובכסף תעשה אשה
רחם נחם לוי:

7. ונסכו רביעת הדין
לכבש האחר בקדש הסך
נסך שבר ליה

הגהות מהר"ב

[illegible]

תום' ימיות

כי איש לא חסיד בן
 נבקר נבקר נבטח חסד
 ירוש יעלה קושא ואם
 תחמר לרש לקח הכי חסד
 ליה שער קושא הכי חסד
 כיון שכן חסד: אין חסד
 להספיק יל ליה חסד חסד
 הר מן חסד דלי חסד
 הכי חסד חסד חסד
 לקוח זה מדעת שיש לו
 להספיק חסד חסד חסד
 חסד: חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד

לפי יוחנן כן דרשה רחמי דהוה
מספר ערף דהוה שדיה חריוסן
למספר לארבעה ואל תמיב נון
ויקדם דבר שנאמר ויבן בנקר
ויאב בית דקמי ארבעה ויבני
בנקר ברום קרית קרית קרית
למספר ששה אחר ויבן דקמי
קריאש כל כן קרין (ומספרין)
הנרות ולא כן המורה מחשבה
הנרות דבשבת ודור קרית קרית
הקטנות איה חסא למשה ויה
קריקו וישראל נמכר עולם
בשמיני מוראלה נמכר עולם
בשמי שמעין קול השער גדול

וְגו'. העולה משמע חתא' ראשונה דל' ו' עליה עולה ושלמים נכתוב וערך עליה ז' ו' עליה עולה ומנחה זבח ונסכים דבר ה' ומנחה לימדך שתהא מנחת העולה

ת"ל יוערך עליה העול
היא עולה ראשונה
ומנחה וחביתין לנסכים
למוספין יזבח ונסכים
בזיכין קודמין למוספין
מסתברא כמאן דאמר
לבוזיכין לאו מי אמר
הכא נמי ביום ביום
בזיכין קודמין למוספין
מחביתין אי מהתם
מילתא מהתם להכי
קטורת של שחר
לאיברים וכו' מני
מיבעי ליה אי אבא
מיבעי ליה לעולם
קא מיירי ושל בין
בין איברים לנסכים
אמר ר' יוחנן דאמר
וכנסכו תעשה מה
קודמת לנסכים אף
לנסכים אי מה להלן
אף כאן קטורת קודמת
כאיברי הבקר כמנחת
הבקר ולא כאיברי העז
רביעית ההין ילמד ש

ס' מתוחרים לה: אף מנחת הערב.
 כ' לאיברי הנקב. כן יהיה לאיברי הערב.
 נקב מתוחרים לקטורת אף לאיברי הערב.
 תהא מנחת הערב: ואלא לאיברי
 יקבו רביעית הסין לכבש המזבח גבי
 תאחד שטעון נסכים ומיחו המזבח וזה
 סליק דכחיז לעיל מיניה ואת הכבש
 ופשיטת האפיס קולת וגו' עולת
 סכו רביעית הסין: ילמד שחרים
 טעון נסכים אף זה טעון נסכים:
 רבי

ה' דנחמדין כתיב בנזק ונמוספין כתיב
בזק וי"ז דאי לאו קרא דהעולה היינו
מנזב ותפסה בנזק הוה מוקמין ליה ל
עוין דתמדין קודמת למוספין בעצודה
ה' ימיו מדיר ושאט תמדין דיר קודם
קא אמר קרא למיתליה מאי טעמא אלא
דבר שאטו דמיר וכן משמע דפ' כל הת
ה' עורה ראשונה. י"מ שיהא עולה ה
ה' הר טיני עולה תמדין הו"א הימ
ה' ואכל למי' עולה ראיה הו"א ויה

דמחזיתים כתיב מחזיתיה בנקר משום דבני
הבבוי. חזיה לי אחאי לא קאמר טעמא
בנא ומכרין לדרשא אחריי. בפרק התורה
למשקל מהאי קרא כדי ייטב אותו אפי'
שמעתי ליה ביום לאחר להי מיימי קרא
דנכרים קודמין למנהא דכתיב וכן ונט'
נכרים דבההוא קרא גופיה כתיב מנהא
ללא קאמר איא בניה אימיה רבנן
ללא חללא שאלו דהמני ונכסם להכעיר חט'
הט'.

תקדשו להטעם כל הנרות אש"י הכהן חרי וסכה חרי
הכה תלחא וסכה חרי ובכרך בכרך הסענה אילת לתמר
אל תיך קרף דעל מרחה קטיות קרס לתגרס תגרס
הביטיו את הנרות הקטירנה והביטיו והדין הקטירנה
את הקטיר קטיות אל קדום (תחדד) מספסין אל מ"מ
יתר ואלן קן גורח קטיר אילת הקסה יריבס ין למר
אלת הספסא קטיר בני גורח תמסס הספסא כדמסין
שן גריון כדמסין שונן אילת גורח קין שסן מרחה אל
ואש"י תלעל קרסס קטיר להטעם אילת יתר מוסס אילת
לקטוריו (למני) תחדד אש"י נס דהא סל דוא סל
סל נדלח מני שס"י הקטירנה תגרס תחדד תמסס
סל (תגרסנה דך ו) דלסלח תחדד טולת דלסל חול:
ההיכל וסכה חרי דלסלחנה וילת יתל יתל קרס
לגורח חולת חרי דלסלחנה חול יתל יתל חול חרי

העולה עולה ראשונה. חימה למה לי קרא חיפוק ליה ממלגד
עלת הבקר אשר לעלות התמיד דנפקא לן מיניה בפרק
כל התמיד (זבחים דף טז.) כל התמיד מחבירו קודם את חבירו ובי
חימה דהוא למוספין והאי לנדרים ונדבות ולריבי דמוספין [קבוע]

[illegible]

ספרך מבחינחה דלגשון שלא יהיה דבר קודם משמע טפי עיכובא מילאנא
דמחנאי דכל התדיר וינאח נמי דלא מיימי בהגלגל קמא מהאיא דכל התדיר
אלא לאוואכחי ועל מלגלז אל הכפורים דלא הוי) כסף ברישא דלאכא לממנר
לעולם כסף ברישא והדר אל קסדר שנכתבו בפרשה אכל בכל התדיר
לכרינ בעשיית דם וה"ק קרא מלגלז עולא הבקר שעשים ענדת הדם
כסף תשבא את אלה אל הקטרת דמחי מקמי קרא דמלגלז אל
קודם התמיד דכולי קראי דקמיה בהקטרה משחתי דמחי כהו
(ומחנאי כה) אשה ריח ניחוח להכי אנטרין לאחיו העולה דלפילו
בהקטרה תמיד קודם אט"ג דהקטר מוספין כמחי ברישא אפ"ה
קודם קודם קודם הלא נמי ינאח דאט"ג דכסף כמחי ברישא אל הכפורים
תקדים מיהו מימא למי ל קרא דהעולה דומלגלז לאשמועינן אל הכפורים
יוס ויוקדם דבר שנאמר ב' בבקר לדבר שנאמר ב' ביום ואחרי
לאחרין הקטרת התמיד עד אחר הקטרת המוסף כדמשמע בהגלגל
דיות דם אל קשה עדיין כיון דמחי העולה לאסוקי מהאיא כפרא
תיפוק אל מלמחי בבקר בתמיד ובמוספין ביום וי"ל דלאיטרין
דמאי טעמא כחא אחר לעולא התמיד פשיטא דעולא הבקר אחר
לך מלגלז עולא הבקר אחר תקדום לפי שראו עולא התמיד וכל
דגמר מהכא בכל דיומא דקמני כל התדיר מחזירי קודם כ"י
יד שמונה ראשונה לכל הקרבנות בפרשת פינחס אי נמי קסבר
ראשונה לכל הקרבנות ציבור ופולגתא דם בפי"ק דמגינה (דף ו.)
מ"ס ז"ת כ"ח: **חביתות** שום טעמא. ה"א דלא קאמר
מחי נמי נמי דבזר ברוחא דהרה ויבסחי (ומחנאי כה)

ויוקדם דבר שנאמר בו בנזקק לדבר שנאמר בו ביום ובלאו הכי
(מנחות דף עט.) אין הנסכים מתקדשין אלא בשחיטת היום שנאמר
לגמולן דאמרן בזוין קודמין למוספין א"ע" דהבא כמבי ביום והבא
לדוכא ונסכים אין להקשות מנלן דמנחה קודמת לנסכים א"י משום
כי דהא לא קשה כלל דבכל דוכא כמבי מנחה בדרשא ואח"כ
ישא דכמבי עולה ומנחה זבח ונסכים:
ועי' אימא אהא שאל ובסודרא לא קא
והיטריב הגרוב דקאמר ב"ה (דף עז.)

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

ל' א מ"א פ"א מהל' תמידין
הלכה ג:
ל' ב מ"ב פ"ב מהל' תמידין
הלכה יא | וס"ד הלכה
יב:

מוסף רש"י

[illegible]

בֵּינוֹ חֲנוּאֵל

[illegible]

הנחיות אלו הן חלק מההתקשרות שלכם עם חברתנו, ונכנסות לתוקף ברגע שאתם מקבלים את המוצר. כל שינוי בהנחיות אלו יפורסם באתר האינטרנט של חברתנו.